

retssagførere og sagførere ved underret (underretssagførere) har ret til fortsat at anvende deres nuværende titel.

Med hensyn til voteringsordningen i højesteret har højesteret i den nævnte skrivelse af 28. november 1957 bl. a. udtalt, at en ændring bestående i, at dommernes navne skal angives i dommene, „ikke møder nogen modstand i højesteret . . . at en sådan ophævelse af dommeranonymiteten vil kunne danne udgangspunktet for en udvikling i retning af større udførlighed i domspræmisserne . . .“. Udvalget foreslår herefter alene en ophævelse af højesteretsdommernes og i borgerlige sager landsdommernes anonymitet, således at domme og kendelser fremtidig skal indeholde oplysning om dommernes navne.

Hele udvalget forventer, at disse nye voteringsbestemmelser vil medføre, at retternes afgørelser fremtidig affattes så klart og udførligt, at såvel retsvidenskaben som det praktiske retslivs folk ved læsning af disse afgørelser i højere grad end hidtil kan finde vejledning til løsning af vanskelige juridiske problemer. For det praktiske liv er det af meget stor betydning, at afsagte domme ikke kræver en indgående fortolkning, men direkte giver udtryk for de overvejelser, der har ført til dommens resultat.

Hele udvalget er enigt i de foreslåede bestemmelser om nordiske sagføreres møderet.

Hele udvalget er videre enigt om at foreslå, at loven først skal træde i kraft den 1. juli 1958.

Det ovennævnte *flertal* (udvalget med undertagelse af Poul Møller) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med nedenstående

af udvalget eller flertallet stillede ændringsforslag, der er tiltrådt af justitsministeren.

Et *mindretal* (Poul Møller) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, da mindretallet fortsat må anse det for betænkeligt at ophæve kravet om prøve for opnåelse af almindelig mødeberettigelse ved højesteret. Mindretallets ændringsforslag tager sigte på at bevare en sådan prøve, idet mindretallet foreslår denne lempet betydeligt i overensstemmelse med det af højesterets flertal tiltrådte og i hovedtræk som foreslået af højesteretsdommer Victor Hansen og højesteretssagfører Stig Rode i den afgivne kommissionsbetænkning.

En ved landsretten mødeberettiget advokat vil, hvis underændringsforslagene vedtages, kunne indstille sig til prøve efter 3 års forløb mod nu 8 år, hans prøvetid forlænges til 3 år imod nu 1½ år, og det krævede antal sager formindskes til 3 mod nu 4. Derhos foreslår mindretallet, at en advokat, der med speciel proceduretilladelse har mødt i „egne sager“ 2 gange, kan opnå almindelig mødeberettigelse, såfremt han æsker højesterets erklæring herom.

Da mindretallets standpunkt til prøvens opretholdelse ikke er begrundet i titelhensyn, kan det stemme for de ændringsforslag, der tilsigter en ensartet betegnelse for fremtidigt beskikkede advokater. Gennemføres disse ændringer, vil efter mindretallets skøn de væsentligste kollegiale indvendinger imod prøvens opretholdelse bortfalde.

Mindretallet kan tilslutte sig de stillede ændringsforslag vedrørende voteringsordningen.